

عطار نیشابوری و مدح اهل بیت پیامبر(ص)

فَریدالدین ابوحامد محمد عطار نیشابوری (۵۴۰ - ۶۱۸ قمری) یکی از عارفان و شاعران ایرانی بلند نام ادبیات فارسی در پایان سده ششم و آغاز سده هفتم است. او در سال ۵۴۰ هجری برابر با ۱۱۴۶ میلادی در نیشابور زاده شد. وی یکی از پرکارترین شاعران ایرانی به شمار می‌رود و بنا به نظر عارفان در زمینه عرفانی از مرتبه‌ای بالا برخوردار بوده‌است.

وی از محبان و ارادتمندان پاک باخته پیام آور رحمت و اهل بیت پاکشان بود.

این حقیقت را می‌توان از نمونه اشعار عمیقو پر مغز این شاعر پر آوازه دریافت کرد.

ذیلایه نمونه هایی از اشعار وی در مدح اهل بیت هدی اشاره می نماییم:

عطار « مصیبت نامه » آغاز کتاب »

بخش ۱۳ - فی فضیلة امیرالمؤمنین علی علیه السلام

رونقی کان دین پیغامبر گرفت

از امیرمؤمنان حیدر گرفت

چون امیر نحل شیر فحل شد

ز آهن او سنگ موم نحل شد

میر نحل از دست و جان خویش بود

زانکه علمش نوش و تیغش نیش بود

گفت اگر در رویم آید صد سپاه

کس نبیند پشت من در حرب گاه

روستم گر اهل و گر نااهل بود

چون ز زالی یافت مردی سهل بود

مردی او از خدای لایزال

وان رستم یا ز دستان یا ز زال

شیر حق با تیغ حق دین پروری

همچو زال و رستم دستان گری

او دو مغز است از حسین و از حسن
بل دو مغز است او ازین هر دو سخن
لافتی الا علیش از مصطفاست
وز خداوند جهانش هل اتی است
ازدو دستش لافتی آمد پدید
وز سه قرصش هل اتی آمد پدید
آن سه قرص او چون بیرون شد براه
سرنگون آمد دو قرص مهر و ماه
چون نبی موسی علی هارون بود
گر برادرشان نگوئی چون بود
هر دو هم تخماند و هم دم آمده
موسی و هارون همدم آمده
او چو قلب آل یاسین آمدست
قلب قران یا و سین زین آمدست
قلب قرآن قلب پر قرآن اوست
وال من والاه اندر شأن اوست
ناقة الله بود در سنگ ای عجب
سنگ شق شد ناقه آمد در طلب
چون علی فزت و رب الکعبه گفت
ناقة الله شیر حق را بر گرفت
گر بحق میگوئی الحق بود خوش
اشتر حق شیر حق را بارکش
گر شتر شد ریسمانی در دهن

با حسین طفل از خلق حسن
آنکه اشتر گشت از بهر پسر
او فرستاد اشتر از بهر پدر
اشتر حق کشته اشقی اولین
شیر حق را کشته اشقی آخرین